

Administracja probiercza

★ OKRĘGOWY URZĄD PROBIERCZY

■ Wydział Zamiejscowy (WZ)

OKRĘGOWY URZĄD PROBIERCZY W WARSZAWIE

ul. Elektoralna 2, 00-139 Warszawa

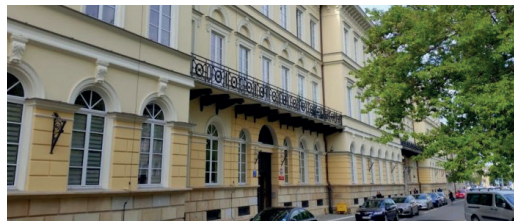
tel. 48 22 581 91 43

oup.warszawa@poczta.gum.gov.pl

<http://oup.warszawa.gum.gov.pl/>

godz. pracy 7:15 – 15:15

początek działalności: 1920 rok

Podstawowa działalność

- prowadzenie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawy Prawo probiercze,
- nadzór i koordynacja działalności wydziałów zamiejscowych,
- przeprowadzanie ekspertyz wyrobów z metali szlachetnych i stopów zawierających metale szlachetne,
- dokonywanie wpisu oraz prowadzenie rejestru znaków imiennych,
- udostępnianie danych z rejestru znaków imiennych,
- przeprowadzanie identyfikacji oznaczeń probierczych oraz wydawanie opinii o autentyczności krajowych cech probierczych w ramach wydawanych ekspertyz,
- współpraca z organami administracji rządowej oraz samorządowej,
- udzielanie konsultacji i prowadzenie szkoleń z zakresu probiernictwa,
- prowadzenie działań promujących i popularyzujących wiedzę z zakresu probiernictwa poprzez publikacje popularnonaukowe, uczestnictwo w piknikach naukowych i spotkaniach kulturalno-rozrywkowych,
- udział w zagranicznych badaniach biegłości,
- współpraca międzynarodowa w ramach Grupy Wyszehradzkiej i Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych oraz kontakty bilateralne z zagranicznymi urzędami probierczymi.

Obszar działania

Swoim działaniem obejmuje obszar północno-wschodniej Polski (7 województw: kujawsko-pomorskie, lubelskie, łódzkie, mazowieckie, podlaskie, pomorskie i warmińsko-mazurskie), gdzie znajdują się cztery podległe mu Wydziały Zamiejscowe w: Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku i Łodzi oraz Wydział Techniczny w Warszawie.

Historia

Warszawski Urząd Probierczy, zwany „Probiernią Warszawską”, utworzony w 1851 roku w siedzibie Mennicy Warszawskiej przy ulicy Bielańskiej przez władze carskie, obsługiwał cały teren Królestwa Kongresowego. Mimo likwidacji Mennicy, dokonanej po upadku Powstania Styczniowego, Probiernia Warszawska, pod nowym adresem, na dawnej ulicy Rymarskiej, w gma-

chu byłej Komisji Rządowej Przychodu i Skarbu, działała nadal, aż do roku 1915, jako instytucja podległa rosyjskiemu Ministerstwu Skarbu. Probiernia zatrudniała szereg osób narodowości polskiej i obsługiwała liczne w tym czasie grono polskich złotników. Na początku XX wieku Warszawa była na terenie ówczesnej Rosji trzecim co do wielkości ośrodkiem złotniczym – po Petersburgu i Moskwie.

Po wybuchu I wojny światowej, na przełomie czerwca i lipca 1915 roku, na mocy rozporządzenia władz wojskowych, Warszawski Urząd Probierczy został ewakuowany do Moskwy, gdzie przewieziono większość wyposażenia, a kilku pracowników otrzymało propozycję pracy w rosyjskich okręgach probierczych – w Petersburgu, w Kostromie i w Moskwie.

Po latach wojennego nieładu, na przełomie roku 1919 i 1920, zaczęto tworzyć nowe struktury administracji probierczej w niepodległej Polsce. Sytuacja w tej dziedzinie była szczególnie trudna, ze względu na fakt, iż na terenach dawnego zaboru austriackiego i rosyjskiego, objętych ustawodawstwem tych państw, funkcjonował obligatoryjny system probierczy, natomiast w zaborze pruskim nie stosowano państwowych cech probierczych, a oznaczeniami uprawniającymi do obrotu były znaki producentów. Harmonizacja tych przepisów napotykała na spore utrudnienia.

W roku 1920 utworzono Główny Urząd Probierczy w Warszawie, będący pod zarządem Ministra Przemysłu i Handlu, który nadzorował okręgowe urzędy probiercze w Krakowie, Lwowie i Wilnie. Funkcjonował do roku 1926. Jego likwidacja była konsekwencją szerszych, prowadzonych przez ówczesny rząd działań oszczędnościowych, w ramach których funkcję nadrzędną w zakresie probiernictwa powierzono Referatowi Probierzemu przy Departamencie Przemysłu MPiH.

Warszawski Urząd Probierczy, przy ulicy Złotej 22, utworzono na mocy rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, z dnia 9 listopada 1926 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Właściwość terytorialna Urzędu obejmowała województwa warszawskie, łódzkie, kieleckie, lubelskie, białostockie, poleskie i wołyńskie.

W lipcu 1931 roku ukazało się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu o państwowych cechach probierczych, które nie wniosło żadnych istotnych zmian w strukturze organów, natomiast wprowadziło wizerunki nowych państwowych cech probierczych, którymi posługiwano się w Polsce do roku 1947. Od tamtej pory w wizerunkach krajowych cech probierczych występują litery symbolizujące urzędy, w których je umieszczono. Warszawskiemu Urzędowi przypisano wówczas literę „W”.

W siedzibie przy ulicy Złotej 22 Warszawski Urząd Probierczy działał nieprzerwanie do dnia 1 sierpnia 1944 roku. Podczas powstania warszawskiego budynek uległ całkowitemu zniszczeniu.

Po wojnie pierwsze czynności zmierzające do reaktywowania działalności Urzędu podjęte były przez pracowników, którzy z ruin przy ulicy Złotej wydobyli elementy dawnego wyposażenia, odzyskano nawet, nieliczne niestety, znaczki probiercze, które początkowo miały być skasowane, a następnie, ze względów oszczędnościowych, w porozumieniu z władzami zwierzchnimi i Mennicą Państwową wykorzystano je jako matryce do produkcji nowych.

W archiwum Okręgowego Urzędu Probierczego w Warszawie znajdują się dokumenty potwierdzające fakt zgłoszenia, w dniu 29 stycznia 1945 roku, do Wydziału Miejskiego Miasta Warszawy,

przy ulicy Grochowskiej 306, Warszawskiego Urzędu Probierczego jako instytucji, która wznawia działalność.

Ze względu na zniszczenia dokonane podczas Powstania, siedzibę Urzędu ulokowano na ulicy Lwowskiej, pod numerem 15.

Formalne powiązanie probiernictwa ze służbą miar nastąpiło w roku 1962, kiedy to, uchwalona w miejsce Dekretu o prawie probierczym, ustawa Prawo probiercze podporządkowała Urząd Probierczy w Warszawie i Urząd Probierczy w Krakowie Głównemu Urzędowi Miar (przekształcanemu następnie w Centralny Urząd Jakości i Miar, Polski Komitet Normalizacji i Miar, a potem w Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości).

Ze względu na wzrastające zapotrzebowanie na czynności probiercze na terenie kraju powoływano sukcesywnie terenowe oddziały urzędów probierczych zarówno stale, jak też okresowo działające oraz punkty probiercze u większych producentów wyrobów z metali szlachetnych. Oddziały działające okresowo oraz punkty probiercze obsługiwali pracownicy Urzędu Probierczego w Warszawie i w Krakowie, delegowani do tych czynności.

Zadania wykonywane przez Wydział Techniczny oraz wydziały zamiejscowe OUP

- badanie i oznaczanie wyrobów z metali szlachetnych i wyrobów zawierających metale szlachetne,
- wystawianie świadectw badania oraz zaświadczeń,
- oznaczanie wyrobów znakiem „MET”,
- umieszczanie na wyrobach z metali szlachetnych, na wniosek podmiotu zgłaszającego, znaków imiennych oraz oznaczeń liczbowych informujących o próbie wyrobów,
- wykonywanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, czynności pomocniczych towarzyszących czynnościom badania i oznaczania wyrobów.

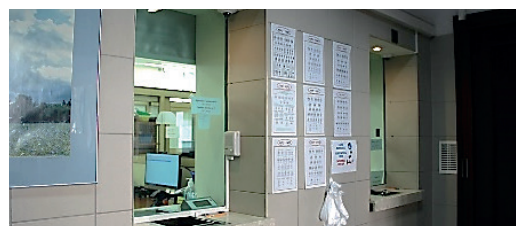
OKRĘGOWY URZĄD PROBIERCZY W WARSZAWIE

Wydział Techniczny

ul. Elektoralna 2, 00-139 Warszawa

tel. 22 581 94 09, 22 654 25 27

oup.warszawa.wawa@poczta.gum.gov.pl

Obszar działania

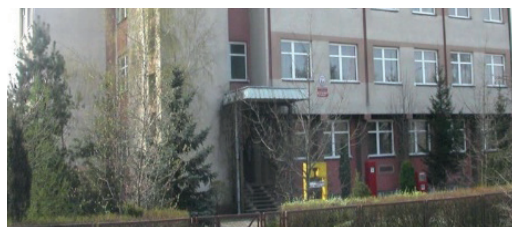
województwo mazowieckie i lubelskie.

Specjalizacja

wyroby z metali szlachetnych dawnego pochodzenia, pojedyncze, nietypowe i artystyczne.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W BIAŁYMSTOKU

ul. Kopernika 89, 15-396 Białystok
tel. 85 742 81 44
oup.warszawa.bialystok@poczta.gum.gov.pl

Utworzony w 1987 roku – jako oddział okresowo działający, w latach 1998–2011 – Obwodowy Urząd Probierczy, a od 2011 roku funkcjonuje jako Wydział Zamiejscowy OUP w siedzibie OUM.

Obszar działania

województwo podlaskie.

Specjalizacja

wyroby z metali szlachetnych pochodzące z zagranicy, w tym z Litwy i Łotwy.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W BYDGOSZCZY

ul. Zygmunta Augusta 16, 85-082 Bydgoszcz
tel. 52 322 98 96
oup.warszawa.bydgoszcz@poczta.gum.gov.pl

Utworzony w 1964 roku – jako oddział okresowo działający, w latach 1995–2011 – Obwodowy Urząd Probierczy, a od 2011 roku funkcjonuje jako Wydział Zamiejscowy OUP.

Obszar działania

województwo kujawsko-pomorskie.

Specjalizacja

wyroby z metali szlachetnych krajowe i zagraniczne masowej produkcji.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W GDAŃSKU

ul. Polanki 124C, 80-308 Gdańsk
tel. 58 345 49 52
oup.warszawa.gdansk@poczta.gum.gov.pl

Utworzony w 1961 roku – jako oddział czasowo działający, a następnie stały, urzędu probierczego,

w latach 1994–2011 – Obwodowy Urząd Probierczy, a od 2011 roku funkcjonuje jako Wydział Zamiejscowy OUP w siedzibie OUM.

Obszar działania

województwo pomorskie i warmińsko-mazurskie.

Specjalizacja

biżuteria srebrna z bursztynem.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W ŁODZI

ul. Narutowicza 75, 90-132 Łódź

tel. 42 679 10 95

oup.warszawa.lodz@poczta.gum.gov.pl

Utworzony w 1965 roku – do 1970 funkcjonował jako oddział czasowo działający, 1970–1994 – stały oddział, w latach 1994–2011 – Obwodowy Urząd Probierczy, a od 2011 roku funkcjonuje jako Wydział Zamiejscowy OUP w siedzibie OUM.

Obszar działania

województwo łódzkie.

Specjalizacja

wyroby z metali szlachetnych dawnego pochodzenia, pojedyncze, nietypowe i artystyczne.

OKRĘGOWY URZĄD PROBIERCZY W KRAKOWIE

ul. Rakowicka 3, 31-511 Kraków

tel. 12 421 05 01, 12 422 65 71

oup.krakow@poczta.gum.gov.pl

www.bip.oup.krakow.gum.gov.pl

godz. pracy 7:00–15:00

początek działalności: 1 listopada 1843 roku

Podstawowa działalność

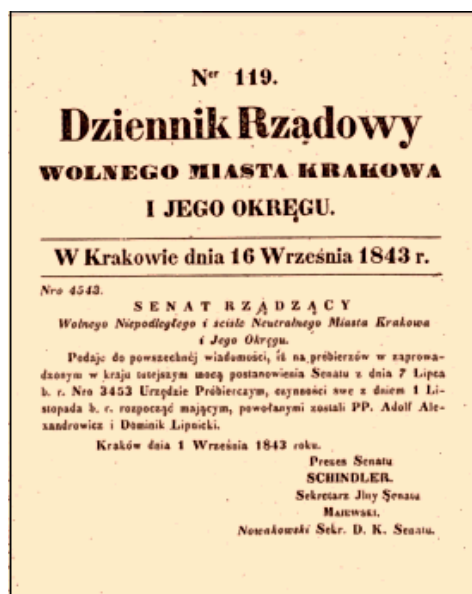
- prowadzenie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawy Prawo probiercze,
- nadzór i koordynacja działalności wydziałów zamiejscowych,
- badanie wyrobów z metali szlachetnych i wyrobów zawierających metale szlachetne metodami

- przybliżonymi oraz metodami analitycznymi,
- oznaczanie wyrobów z metali szlachetnych i wyrobów zawierających metale szlachetne,
 - przeprowadzanie ekspertyzy wyrobów z metali szlachetnych i stopów zawierających metale szlachetne,
 - dokonywanie wpisu oraz prowadzenie rejestru znaków imiennych,
 - udostępnianie danych z rejestru znaków imiennych,
 - przeprowadzanie identyfikacji oznaczeń probierczych oraz wydawanie opinii o autentyczności krajowych cech probierczych w ramach wydawanych ekspertyz,
 - wystawianie, na wniosek podmiotu zgłaszającego świadectwa badania oraz zaświadczeń o przeprowadzonych czynnościach probierczych,
 - współpraca z organami administracji rządowej oraz samorządowej,
 - współpraca z wyższymi uczelniami, szczególnie od ponad 20 lat z AGH z Wydziałem Metali Nieżelaznych (zwiedzanie urzędu, staże, praktyki prace inżynierskie i magisterskie,
 - udzielanie konsultacji i prowadzenie szkoleń z zakresu probiernictwa,
 - prowadzenie działań promujących i popularyzujących wiedzę z zakresu probiernictwa, poprzez publikacje popularnonaukowe, uczestnictwo w piknikach naukowych i spotkaniach kulturalno-rozrywkowych,
 - współpraca międzynarodowa w ramach Grupy Wyszehradzkiej oraz Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych,
 - udział w zagranicznych badaniach biegiłości w ramach programów Round Robin, LABTEST i innych.

Historia

W dniu 7 lipca 1843 r. Prezes i Senatorowie Wolnego, Niepodległego i Ścisłe Neutralnego Miasta Krakowa ustanowili Urząd Probierczy w Krakowie. Urząd rozpoczął swoją działalność z dniem 1 listopada 1843 r. w lokalu przy ul. Grodzkiej. Datę tę uważa się za datę powołania Urzędu Probierczego w Krakowie. W tym okresie próbę złota określano w karatach, a próbę srebra w łutach. Pierwszym kierownikiem krakowskiego Urzędu Probierczego zostaje mianowany mistrz jubiler Dominik Lipnicki (były ułan pułku Szwarcenberga).

Po upadku Powstania Krakowskiego, Wolne Miasto Kraków wcielono do zaboru austriackiego, a Urząd Probierczy przemianowany zostaje na Urząd Miejski i działa aż do 1 sierpnia 1866 r., kiedy to zaczyna

podlegać Głównemu Urzędowi Probierzemu w Wiedniu. Najprawdopodobniej w tym czasie Urząd zostaje przeniesiony z lokalu przy ul. Grodzkiej do lokalu przy ul. Kanoniczej 17 (dawna kamienica biskupa Ciołka). Pierwsi pracownicy przysłani zostali z Wiednia i byli Niemcami. Kierownictwo urzędu obejmuje Joseph Muller.

Prawie od początku istnienia Urzędu w strukturach austriackich trwa walka o jego polskość. Już w 1910 r. nie ma w składzie pracowników ani jednego Niemca. Prawą ręką inż. Lepszego jest inż. Włodzimierz Hanasiewicz, inspektorem Franciszek Kosal, cechowniczym Wojciech Nowak, a kancelarię prowadzi Karolina Szleszak (pierwsza kobieta w Urzędzie).

W czasie pierwszej wojny światowej Urząd pracuje nieprzerwanie, choć przechodzi wiele trudnych chwil. Po przejściu na emeryturę inż. Lepszego kierownictwo urzędu obejmuje inż. Leopold Sztur.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. pracownicy przez kilka miesięcy nie otrzymują poborów. Brak jest opału i podstawowych odczynników chemicznych, ale działalność Urzędu nie zostaje zawieszona.

W Warszawie powołano do życia Główny Urząd Probierczy, przekształcony w okresie późniejszym na Warszawski Urząd Probierczy.

Na terenie Rzeczypospolitej obowiązuje prawo probiercze byłych państw zaborczych. Na terenach byłego zaboru austriackiego i rosyjskiego obowiązuje prawo probiercze obligatoryjne, a na terenach byłego zaboru pruskiego prawo fakultatywne. Ta dwoistość prawa probierczego obowiązywała aż do wybuchu II Wojny Światowej i z bliżej niewiadomych przyczyn nie została ujednoczona. 16 lipca 1920 r. wydana zostaje Ustawa Probiercza Rzeczypospolitej Polskiej, a 9 sierpnia 1920 r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie zmian do ustaw probierczych.

W 1920 r. kierownictwo urzędu obejmuje dr Kazimierz Maślankiewicz. Modernizuje lokal urzędu, urządza laboratorium chemiczne i topnie metali szlachetnych.

Z dniem 1 stycznia 1921 r. urzędy probiercze w Krakowie i we Lwowie przechodzą pod zarządek Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. rozciąga się ustawę probierczą na obszar ziemi wileńskiej i tworzy się Urząd Probierczy w Wilnie. W okresie międzywojennym istniały w Polsce cztery urzędy probiercze w Warszawie, Krakowie, Lwowie i w Wilnie.

W lipcu 1931 roku ukazało się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu o państwowych cechach probierczych, które nie wniosło żadnych istotnych zmian w strukturze organów, natomiast wprowadziło wizerunki nowych państwowych cech probierczych, którymi posługiwano się w Polsce do roku 1947. Od tamtej pory w wizerunkach krajowych cech probierczych występują litery symbolizujące urzędy, w których je umieszczono. Krakowskiemu Urzędowi przypisano wówczas literę „K”.

Trudnym okresem był wybuch II Wojny Światowej. Praca Urzędu zostaje wstrzymana. Znaczniki, iglice i ważne dokumenty zostają zabezpieczone do transportu. Drogą wodną (czyli Wisłą) rozpoczyna się ewakuacja. Niestety wobec szybko postępujących działań wojennych ewakuacja ta kończy się pod Baranowem Sandomierskim. Jednakże w czasie dobrze zorganizowanej ewakuacji

Urząd nie ponosi strat ani w ludziach ani w sprzęcie. Zaczyna się powrót do Krakowa.

Urząd z niewielką przerwą, na początku września 1939 roku, działał w czasie okupacji. Był chyba jedynym, dzięki staraniom prof. Maślankiewicza, który nie otrzymał "niemieckiego opiekuna". Wyroby cechowano polskimi cechami i posługiwano się polskimi przepisami probierzczymi. Korespondencja z nielicznymi wyjątkami była prowadzona w języku polskim. Chyba już prawie nikt nie pamięta, a mało kto wie, że wśród odczynników chemicznych w laboratorium znajdowały się materiały wybuchowe, na których szkolili się młodzi ludzie.

W 1945 r. urzędy we Lwowie i w Wilnie znalazły się poza granicami kraju. Urząd w Warszawie zostaje całkowicie zniszczony podczas działań wojennych.

Od pierwszych dni odzyskania niepodległości pracę w krakowskim Urzędzie rozpoczęto w nieogrzewanym lokalu. Odzyskano znaczniki i iglice zabezpieczone w czasie ewakuacji Urzędu w 1939 r. Od pełnomocnika Rządu dla miasta Krakowa prof. dr Maślankiewicz otrzymał pisemne upoważnienie do organizowania urzędów probierzczych w Polsce. Nawiązuje kontakt z inż. Stanisławem Arczyńskim, naczelnikiem Urzędu Warszawskiego.

W 1947 r. jednostką zwierzchnią dla urzędów probierzczych jest Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i w tym roku zostaje wydany Dekret o prawie probierzczym.

W 1956 r. jednostką zwierzchnią urzędów probierzczych zostaje Główny Urząd Miar, a na dyrektora Urzędu zostaje powołany dr Franciszek Zastawniak, który na tym stanowisku pracuje do 1965 r. Formalne powiązanie probiernictwa ze służbą miar nastąpiło w roku 1962, kiedy to uchwalona w miejsce Dekretu o prawie probierzczym ustawa Prawo probiercze podporządkowała Urząd Probierczy w Warszawie i Urząd Probierczy w Krakowie Głównemu Urzędowi Miar (przekształcanemu następnie w Centralny Urząd Jakości i Miar, Polski Komitet Normalizacji i Miar, a potem w Polski Komitet Normalizacji Miar i Jakości).

Wzrastające zapotrzebowanie na czynności probiercze na terenie kraju stworzyło konieczność sukcesywnego powoływania terenowych oddziałów urzędów probierzczych, zarówno stałych, jak też okresowo działających oraz punktów probierzczych u znaczących producentów wyrobów ze stopów metali szlachetnych. Oddziały działające okresowo oraz punkty probiercze obsługiwali pracownicy Urzędu Probierczego w Krakowie i w Warszawie, oddelegowani do tych czynności.

W 1961 r. utworzone zostają czynne okresowo oddziały krakowskiego Urzędu, w Katowicach, Poznaniu i Wrocławiu. Z czasem przekształcają się one w stałe oddziały urzędu. Te z kolei stają się po reorganizacji w 1993 roku urzędami obwodowymi, a od 2011 roku wydziałami zamiejscowymi Okręgowego Urzędu Probierczego w Krakowie. W styczniu 1959 r. w Urzędzie Probierzczym w Krakowie było zatrudnionych tylko 10 pracowników. W miejsce zmarłego w 1965 r. dr Zastawniaka dyrektorem urzędu mianowany zostaje dr Stanisław Janik, a po jego przejściu na emeryturę, od 1 kwietnia 1973 roku, dyrektorem zostaje dr Jan Łodziński. W 1977 r. stanowisko dyrektora obejmuje mgr Włodzimierz Banasik. W tym to roku zostaje poszerzona baza lokalowa Urzędu o około 150 m². Po odejściu w 1986 r. mgr Banasika, na dyrektora powołano mgr inż. Janusza Jóźwika, niestety tylko na trzy miesiące, gdyż śmierć zabrała go z naszych szeregów. Kierownictwo Urzędu obejmuje Włodzimierz Bielski. Za jego kadencji dokonano w sposób

zamierzony częściowej wymiany kadry. Zmodyfikowano również strukturę organizacyjną urzędu i poszerzono bazę aparaturową.

Od 1 października 1990 r. dyrektorem Urzędu zostaje dr Leopold Rutowicz. Lokal przy ul. Kanoniczej 17, w którym mieścił się Urząd od około 150 lat, był w bardzo złym stanie technicznym, a pomieszczenia za ciasne do spełniania zwiększających się z każdym rokiem zadań. Ponadto, w zabytkowym budynku trudno było urządzić nowoczesne laboratorium oraz zaadaptować inne pomieszczenia na potrzeby Urzędu. Po długich poszukiwaniach i staraniach udało się zakupić część kamienicy przy ul. Rakowickiej 3 i po przeprowadzonym remoncie w czerwcu 1993 r. Urząd przenosi się z ul. Kanoniczej do obecnie zajmowanej kamienicy. Dzięki wysiłkowi załogi przeprowadzki dokonano bez przerywania działalności urzędu.

W 1996 r. na stanowisko dyrektora powołana zostaje mgr inż. Aleksandra Górkiewicz-Malina.

Obszar działania OUP-Kraków

Swoim działaniem obejmuje obszar południowo-zachodniej Polski (9 województw: małopolskie, dolnośląskie, śląskie, wielkopolskie, lubuskie, opolskie, podkarpackie, świętokrzyskie i zachodniopomorskie), gdzie znajdują się cztery podległe mu Wydziały Zamiejscowe: w Poznaniu, Wrocławiu, Chorzowie i Częstochowie oraz Wydział Techniczny w Krakowie.

Podstawowa działalność Wydziału Technicznego i Wydziałów Zamiejscowych

- przyjmowanie i wydawanie wyrobów z metali szlachetnych i wyrobów zawierających metale szlachetne zgłaszanych do badania i oznaczania cechami probierczymi,
- obliczanie i pobieranie należności za wykonywane czynności probiercze,
- badanie zawartości metali szlachetnych w wyrobach i stopach jubilerskich nieinwazyjnymi metodami przybliżonymi, zgodnie z obowiązującymi procedurami badawczymi,
- badanie zawartości metali szlachetnych w wyrobach i stopach jubilerskich metodami analitycznymi, zgodnie z normami PN-EN ISO 31427:1998 oraz PN-EN ISO 11426:2014,
- oznaczanie zbadanych wyrobów cechami probierczymi polskimi i konwencyjnymi z zastosowaniem obowiązujących metod oznaczania lub wydawanie świadectw badania,
- wydawanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, dodatkowo świadectw badania dla wyrobów oznaczonych cechami probierczymi,
- wystawianie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, zaświadczeń zawierających informacje o przeprowadzonych czynnościach probierczych,
- umieszczanie na wyrobach z metali szlachetnych i stopach zawierających metale szlachetne, na wniosek podmiotu zgłaszającego, znaków imiennych oraz oznaczeń liczbowych informujących o próbie,
- wykonywanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego czynności pomocniczych towarzyszących czynnościom badania i oznaczania wyrobów,
- gromadzenia odpadów poanalizowanych,

- uczestnictwo w programach sprawdzających poprawność wyników z metod analitycznych w ramach programów LABTEST i Round Robin.

Okręgowy Urząd Probierczy Krakowie

Wydział Techniczny

ul. Rakowicka 3, 31-511 Kraków

tel. 12 430 35 32

oup.krakow.krakow@poczta.gum.gov.pl

Obszar działania

województwa: małopolskie, podkarpackie i świętokrzyskie.

Początek działalności i specyfika

Historycznie działa od 1 listopada 1843 roku.

Od 1986 roku funkcjonuje jako Wydział Probierczo-Cechowniczy, w latach 1993–2011 Obwodowy Urząd Probierczy w Krakowie, a od 2011 roku działa jako Wydział Techniczny w OUP Kraków.

Badanie i oznaczanie wyrobów dawnego pochodzenia, rzadkich i nietypowych, szczególnie wytwarzanych przez rzemiosło jak: kur „Bractwa Kurkowego” czy narta dla Adama Małysza oraz wyroby ze złota i srebra większych producentów i importerów. Uczestnictwo przy wykonywaniu ekspertyz w zakresie badania. Uczestnictwo w programach LABTEST i Round Robin.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W CZĘSTOCHOWIE

al. Najświętszej Marii Panny 35a, 42-200 Częstochowa

tel./fax 34 324 78 59

oup.krakow.czestochowa@poczta.gum.gov.pl

Obszar działania

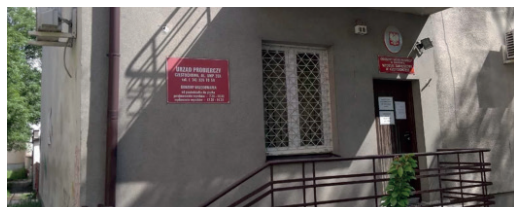
województwo śląskie.

Początek działalności i specyfika

Oddział został utworzony w 1985 roku. Od 1993 roku do 2011 roku Obwodowy Urząd Probierczy w Częstochowie, a od 2011 roku Wydział Zamiejscowy w Częstochowie przy OUP Kraków.

Wydział, z uwagi na lokalizację bada i oznacza w przeważających przypadkach wyroby ze stopów srebra, dewocjonalia itp.

Wyroby ze stopów złota są zgłaszane w śladowych ilościach. Uczestnictwo w programie Round Robin.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W POZNANIU

ul. Krakowska 19, 61-893 Poznań
tel./fax 61 852 65 57
oup.krakow.poznan@poczta.gum.gov.pl

Obszar działania

województwa: wielkopolskie, zachodniopomorskie i lubuskie.

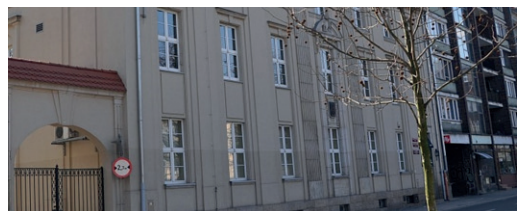
Początek działalności i specyfika

Jako oddział terenowy działa od 1961 roku. Do 1993 roku obsługiwał również punkt okresowo czynny w Szczecinie, a od 1993 do 2011 roku funkcjonował jako Obwodowy Urząd Probierczy w Poznaniu. Od 2011 roku Wydział Zamiejscowy przy OUP Kraków.

Badanie i oznaczanie pozycji tzw. masowych od dużych firm takich jak: YES, APART, KRUK itp.

Wydział najbardziej obciążony z uwagi na usytuowanie w Wielkopolsce – centrum złota.

Uczestnictwo w programach LABTEST i Round Robin.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY WE WROCŁAWIU

ul. Młodych Techników 61/63, 53-645 Wrocław
tel./fax 71 355 53 51
oup.krakow.wroclaw@poczta.gum.gov.pl

Obszar działania

województwo dolnośląskie i opolskie.

Początek działalności i specyfika

Działa od 1962 roku jako oddział terenowy. Od 1993 do 2011 roku Obwodowy Urząd Probierczy we Wrocławiu. Od 2011 roku Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu przy OUP Kraków.

Różnorodny asortyment wyrobów zgłaszanych z przewagą pozycji “masowych” jak również pojedyncze sztuki. Równowaga w liczbie sztuk ze stopów złota w odniesieniu do wyrobów ze stopów srebra.

W 1988 roku pracownicy uczestniczyli w badaniach biżuterii tzw. “Skarbu Średzkiego”.
Uczestnictwo w programach Labtest I Round Robin.

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY W CHORZOWIE

ul. Kilińskiego 5, 41-506 Chorzów
tel./fax 32 241 31 58
oup.krakow.chorzow@poczta.gum.gov.pl

Obszar działania

województwo śląskie.

Początek działalności i specyfika

Oddział został utworzony w 1986 roku z terenowego oddziału okresowo czynnego w Katowicach, a od 1993 roku do 2011 roku Obwodowy Urząd Probierczy w Chorzowie. Od 2011 roku Wydział Zamiejscowy w Chorzowie przy OUP Kraków.

Różny rodzaj zgłaszanych pozycji od wyrobów rzemieślników poprzez import i duże pozycje znanych firm. Przeważają wyroby ze stopów złota.

Uczestnictwo w programie Round Robin.

